





# Termelőszövetkezeti tagjaink hallgassanak a kormány és a párt szavára!

## Meggyőződnek majd róla, hogy érdemes volt vállalni a kezdeti nehézségeket

### Nagy Imre elvtárs, a minisztertanács elnökének beszéde

Kedden reggel Kecskeméten érkeztetve gyűlték össze a bácskai-magyarországi termelőszövetkezetek és gépállomások legjobb dolgozói, tsz-elnökök és párttitkárok, gépállomási igazgatók és agronomusok, éleljáró növénytermelők és állattenyésztők. Ezzel az országos tanácskozási határozata alapján megvitassák a termelőszövetkezetek megszilárdításának, a jövőévi bő termés biz-

tosításának s ezzel a termelőszövetkezeti dolgozók életszínvonalának emelésének kérdéseit. Az értekezleten megjelent és beszédet mondott Nagy Imre elvtárs, a minisztertanács elnöke is. Az értekezlet végén határozati javaslatot fogadtak el. A határozati javaslat az országos tanácskozási határozata nyomán részletes irányítást ad a bácskai termelőszövetkezeteknek.

lapotokkal. De nincs igazuk abban, hogy emiatt ki akarunk lépni a termelőszövetkezetből. Meg kell mondanom, hogy az ilyen szövetkezetekkel és az ott uralkodó túrhetetlen állapotokkal, a rossz gazdálkodással, a kiskirályoskodó vezetéssel, az alacsony osztalékkal és természetlágokkal a kormány is elégedetlen. De ismerve a bajokat, erélyes és sürgős intézkedésekkel, további megerősítő segítséggel gyökeresen orvosolni fogja azokat. Ebben, elvtársak, aligha kételkedhet valaki, hisz a tények egész sora bizonyítja a kormány eltökélt szándékát kitűzött céljai megvalósítására.

Mindent érdemes alaposan átgondolni, mielőtt valaki a kilépésre szánja magát. Azt is érdemes megfontolnia tárgyává tenni, hogy minden kilépő az egyéni gazdálkodással magára vállalja az egyéni lét küzdelmeit.

gyont meg elhordják. Ezek önző egyéni érdekeiket a közösség érdekei fölé akarják helyezni. Helyen kilépésről mi még soha nem beszéltünk. Ezek az emberek, ha megpróbálják a szövetkezeti vagy törvényellenes szétválasztást, meggyőződhetnek róla, hogy a kormány kemény kézzel végetvet az ilyen próbálkozásoknak. (Taps.)

### Nagy Imre elvtárs beszéde

Nagy Imre elvtárs beszéde elején hangsúlyozta, hogy a kormányprogram közéletére óta eltelt három hónap tényei is bizonyítják:

**a kormány és a párt céltudatos politikával minden szükséges feltételt megteremt a kormányprogram és a pártállás megvalósításának.**

Számtalan és ostoba, az olyan fajta hurrerős, amely azt igyekszik elhitetni hiszékenyebb termelőszövetkezeti tagokkal, hogy a kormány által nyújtott támogatás csak átmeneti segítség, — mondotta Nagy elvtárs, majd így folytatta:

Az intézkedések, amelyek a mezőgazdaság terén történnének, nem átmeneti jellegűek, hanem több évre, hosszabb időre szólnak és méretükben mind nagyobbak, eredményeikben pedig mind hatékonyabbá lesznek.

Nagy elvtárs a továbbiakban az egyéni és szövetkezeti paraszti támogatásról szólván hangsúlyozta:

**A kormány és a párt is változatlanul azon a réstelen van, hogy a mezőgazdasági termelés fellendítésének és a parasztság felemelkedésének a szövetkezeti gazdálkodás az egyetlen járható és eredményes útja. (Nagy taps.)**

A kisparcella-gazdálkodás nem teszi lehetővé sem a termelés nagyarányú fejlesztését, sem a parasztság jómódú életét, még kevésbé teszi lehetővé az egész dolgozó nép életszínvonalának emelését.

A lakosság növekvő életszínvonalának mind fokozottabb kielégítését kisparcelszerű termeléssel, parcellagazdálkodással nem lehet megvalósítani. Ezt nyíltan meg kell mondani, világosan látnunk kell!

**Ehhez szövetkezeti nagyüzemi termelés kell, amely sok kisparcelszerű gazdaság önkéntes társulásával biztosítja tagjai számára a nagyüzemi termelés lehetőségét és minden előnyét.**

Szövetkezéssel meg lehet szaporítani a földet. Aki pirhóldas parcellán, mint egyéni termelő nem boldogult, mint szövetkezeti tag, szinte korlátlan lehetőséget kap egy nagy mezőgazdasági üzem társulajdonosává lesz. A pirhóldas parcellán a parasztnak a nehéz munkával, is, az éleljárás viszontagságával, elemi csapásokkal is egy-magában kell küzdenie.

A szövetkezetben a sok család és a nagy gazdaság erejével meg tudnak küzdeni minden nehézséggel.

Egyéni gazdálkodó maga veszi magára a termelés minden gondját, baját. Megdöglik egy tohona, hosszú ideig megéri. Egy rossz termés úgy tönkre teszi, hogy csak nehezen tud talpra állni.

Lényegében ez az oka annak, hogy a kormány megerősítő támogatás, nagyarányú kedvezményei ellenére az egyéni kisparcelszerű gazdaságok a termelésben is, a jövedelmezőségben is elmaradnak a szövetkezeti termelés mögött.

A kisparcelszerű birtokokon szűk korlátú vannak a termelési fejlesztésének. A szövetkezet az a termelési forma, amelyben a gazdálkodás fejlesztésének viszont korlátlan lehetőségei vannak.

**Egész népgazdaságunk, dolgozó népünk életszínvonalának emelése és a parasztság társadalmi, gazdasági és kulturális felemelkedése egyaránt a szövetkezeti termelés mindenirányú és legmegerősítő támogatását követeli.**

Öt éve annak, amikor 1948 augusztusában — folytatta Nagy elvtárs — Kecskemétről Rákosi elvtárs beszéde útjára indította a termelőszövetkezeti mozgalmat. Az elmúlt évek rendkívül értékes tapasztalatokkal és tanulságokkal szolgált, amelyek kétségtelenül kimagasló eredmények és nagy sikerek mellett feltárták a termelőszövetkezeti mozgalom hibáit és bajait és azokat a mulasztásokat, amelyek az államvezetést terhelik.

A kezdeti nehézségeit leküzdeni nagy erőfeszítés, szilárd helytállás, kitartás kellett. Szövetkezeteink többszázszáz tagosága e téren úttörő munkát végzett. Márpedig, elvtársak, az úttörők sorsa nem könnyű. Ezért népünk, kormányunk és pártunk nagyrabecsülését érdemelték ki azok — Önök elvtársak — akik vállalták a úttörő munka szerepét. Példájukon nőtt nagyra a termelőszövetkezeti tagok tábora: önfeláldozó munkájuk nyomán jöttek létre a jól működő termelőszövetkezetek százai és ezrei, amelyekben a tagság megtalálta számítását. Ezek a termelőszövetkezetek szilárdan állnak és megingathatatlan támaszai termelőszövetkezeti mozgalomunknak.

Vannak azonban termelőszövetkezeti tagok, akik úgy érzik, hogy csatlakoztak, gyakran nem ok nélkül. Egyes termelőszövetkezetekben elkövetett hibák megbosszulják magukat. Számos termelőszövetkezetben semmibe veszik a tagok jogait, az elnökök önkényeskednek, a tagságot fontos döntéseknél meg sem kérdezik, rosszul gazdálkodnak, elhordják a közös vagyont, kevés az osztás, nincs miből pénzelni a tagoknak, — egyszóval olyan szövetkezet, ahol a tagok nem találják meg a számításukat. Egyesek ilyen helyen megintogtak, nem tudják, bent maradjanak-e, vagy pedig a rendeletben biztosított jogukkal élve kilépjenek-e a termelőszövetkezetből.

Igazat adok azoknak, akik a termelőszövetkezetekben lévő hibák és bajok ellen élesen fellépnek és elégedetlenek az ilyen állapotokkal. De nincs igazuk abban, hogy emiatt ki akarunk lépni a termelőszövetkezetből. Meg kell mondanom, hogy az ilyen szövetkezetekkel és az ott uralkodó túrhetetlen állapotokkal, a rossz gazdálkodással, a kiskirályoskodó vezetéssel, az alacsony osztalékkal és természetlágokkal a kormány is elégedetlen. De ismerve a bajokat, erélyes és sürgős intézkedésekkel, további megerősítő segítséggel gyökeresen orvosolni fogja azokat. Ebben, elvtársak, aligha kételkedhet valaki, hisz a tények egész sora bizonyítja a kormány eltökélt szándékát kitűzött céljai megvalósítására.

Azt sem vonhatja kétségbe egyetlen jóhiszemű ember sem, hogy a kormány is, a párt is, jómagammal együtt, földművelő népünk javát akarja. Éppen ezért az ingadozók hallgassanak jótanácsunkra: minden hiba, baj és nehézség ellenére tartassanak ki a szövetkezet mellett. Átmeneti nehézségektől és bajoktól ne hagyják magukat elteríteni a helyes útról. Hallgassanak a kormány és a párt szavára. Meggyőződnek majd róla, hogy érdemes volt vállalni a kezdeti nehézségeket. (Taps.)

Akkor lenne igazuk az ingadozóknak, a kilépni szándékozóknak, ha minden maradna a régiiben, ha a kormány és a párt nem vette volna észre a súlyos hibákat, ha magukra hagyta volna a termelőszövetkezeteket, ha elhúzná, hogy tovább küzdenek a bajokkal, nehézségekkel.

De nem így van, elvtársak. A kormány a magyar mezőgazdaság történetében példátlanul álló segítséggel siet a termelés fellendítésére, amit a kormányprogram óta, de különösen az utóbbi egy-két héten kiadott intézkedések tanúsítanak.

Joggal vetődik fel a kérdés, vajon ésszerű-e akkor ott hagyni a szövetkezetet, amikor a hibákat és bajokat, amelyek az elégedetlenség okai voltak, a kormány gyökeresen orvosolja?

Akkor gondolnak kilépésre, amikor sok kisküzdő után végre túl jutottak a bajokon. Józan ésszel oktalanság ilyesmire gondolni. Újra kezdeni, amit már egyszer ott hagytak, mert nehéz volt, mert semmi jót nem ígért, nekimenni az újrakezdés nehézségeim? Nem okos és nem is hasznos, elvtársak! Végső elhatározás előtt érdemes alaposan újra meggondolni és elállni fölé.

Nincs igazuk elvtársak, az ingadozóknak és kilépni szándékozóknak akkor se, amikor a hibákért és bajokért, az alacsony osztásért, a kevés jövedelemért — a szövetkezeti termelést okolják. A hiba nem ebben van, hanem a rossz gazdálkodásban. Ez kétségtelenül tönkre teszi a szövetkezetet. A rossz gazdálkodás azonban — és ezt ne feledjék el a kilépni szándékozó — még hamarabb tönkretesz a gazdaságilag sokkal gyengébb egyéni paraszti birtokot. A rossz gazdálkodásért tehát ne a szövetkezetet, hanem saját magukat okolják a rossz szövetkezet tagjai. Parcellá-

Számot kell vetni azzal is, hogy a kilépéssel megszűnnek a szövetkezeti tagsággal járó előnyök és kedvezmények, ugyanakkor terheket kell vállalni a reá és a rész erejéig, ami feltétlenül jogos és igazságos, egyben azonban terhes is — meg kell mondani.

Aki mindezek ellenére kilép a termelőszövetkezetből — előmondhatom — hamarosan meg fogja bántani. Látna a kormány intézkedései nyomán fellendülő szövetkezeti gazdálkodást, a jobb és emberibb életet, vissza fogják kérni magukat a szövetkezetbe. Hogy visszaveszik-e, az a tagság döntésén múlik majd. De semmi esetre sem lehet majd szó nélkül hagyni, hogy a nehézségektől és a bajoktól megijedve szegényszemre otthagyták a szövetkezetet.

Az ilyen egyének úgy vannak a szövetkezetben, mint az egyszerű ember a vonatnál. Eleinte semmi pénzért sem akart felülni rá, inkább gyalog kutagolt, hamarosan azonban rájött, hogy ez nem jó dolog és nagyon bánta, amikor a vonatról lemaradt. Ezek az emberek is bántani fognak majd azért, hogy lemaradtak a szövetkezetből.

A kilépést — mint ismeretes — a földművelésügyi miniszterrendelet szabályozta. Minden kilépni szándékozóknak ehhez kell tartania magát, pontosan betartva a kilépés módzatait és feltételeit. Aki ezeket áthágja, elvtársak, szembekerül a törvénynek, ami büntetést von maga után.

A kilépéssel kapcsolatban súlyosabb elbírállás alá esnek a szövetkezeti vagyon ellen elkövetett cselekmények.

A szövetkezeti vagyon nem Csáki számlája, a törvény védelme alatt áll. A kormányprogramja megteremtette és biztosítja a termelés és tulajdon biztonságát a mezőgazdaságban. Nem kétséges, hogy ez elsősorban a közös szövetkezeti tulajdon biztonságát jelenti.

Aki kezét emel rá, arra a törvény teljes szigorával sújtanak le igazságügyi és közrendészeti szerveink, amelyek hivatottak a törvényességnek teljes mértékben érvényét szerezni.

Bevitt vagyontárgyak és felszerelések kivétel a kilépésnél csakis az érvényben lévő törvényes rendelkezés keretei közt és előírásai szerint történhetik.

Vannak persze, akik úgy képzeltek el a kilépést, hogy az adósságot majd ott hagyják, a va-

Ellenesleges elemek bontású munkájuk során nem egy esetben fenyegetéshez folyamodnak, igyekeznek megfélemlíteni a termelőszövetkezetek egyes vezetőit, mások a tagokat megfélemlítéssel próbálják kilépésre bírni, törvénytelen cselekedetekre ragadtatni. Az ilyen ellenesleges elemekkel szemben hatóságunknak is, a szövetkezetek tagjainak is, bátran és határozottan fel kell lépniük. A kormány is, a párt is, a népköztársaságunk illetékes szervei is, minden erejükkel és tekintélyükkel termelőszövetkezeti tagjaink mögött állnak, gondoskodásukkal és segítő készségükkel támogatják őket. (Taps.)

Tisztelt értekezlet! A mezőgazdaságban a legdöntőbb munkák időszakába léptünk.

A kenyérgabonavetés gyors befejezésének kedvező feltételei rendelkezésre állnak. Az idei jómódú és bő termés következtében vetőmag bővebben rendelkezésre áll a növekvő vetésterületre is.

Idéjében elvégzett jó munka és roszvetéssel kormányprogramunk megvalósítása terén hatalmas lépést tesznek előre: megteremtik a kenyérbiztonságot, ami a lakosság életszínvonalának további emelése terén döntő jelentőségű.

A kenyérgabonavetés időben való elvégzése, minden talpalatnyi föld bevetése érdekében meg kell gyorsítani az ősziek szedését, törését és hordását. A gépállomásoknak fokozottan kell a vetőszántás ütemét. Minden gazdaságban gyorsítani kell a trágya kihordását. A nagyarányú őszi munkák elvégzésére helyi tanácsaink fokozottabb figyelmet fordítsanak. A tervek határidőre való teljesítéséért nagyobb aktivitást fejtsenek ki.

Törvényes úton a vonatkozó rendeletek szigorú betartásával mielőbb véget kell vetni a bizonytalanságnak, amely gátolja az őszi munkákat, hogy aztán szívvel-lélekkel kettőzött erővel folyják a szántás-vetés munkája.

Hadd kapjanak erőre a kishitűek, akik megtorpannak a nehézségek előtt. Szánják meg az ingadozást, álljanak be a sorba, hogy vállalva a kormány és a párt gondoskodásától övezte teljesítsék a haza iránti kötelességüket a munka frontján. A férgepe pedig csak hulljon, termelőszövetkezeink további megerősítésére! (Hosszantartó lelkes, ütemes taps.)

S ha majd a jövő gazdasági év végén visszaillesztünk végzett munkánkra és eredményeinkre, biztos vagyok a mi igazságunk győzelmében! (Lelekes taps.)

Ez a termelőszövetkezeti gazdálkodás fényes győzelme és igazolása lesz! (Nagy taps. Ütemes taps és felkiáltások: Eljen a párt!)

